



1. Otis

De koning stapt het podium op en begint te spreken: 'Landgenoten, al enkele jaren zitten wij met een groot probleem. Het land is verdeeld en heeft zich in allerlei groepen opgesplitst. En al die groepen praten niet meer met elkaar. Sterker nog; er is een continue strijd gaande tussen deze groepen. In de steden, de wijken en de straten is er veel geruzie tussen de mensen. En het gaat van kwaad tot erger. Soms wordt er zelfs gevochten met elkaar. Enkel en alleen omdat mensen het niet met elkaar eens zijn. Omdat zij de dingen anders zien. En daarom zal ik, de koning, ervoor zorgen dat de veiligheid gegarandeerd wordt en de vrede terugkeert. Ik laat extra soldaten aanrukken die de straten weer veilig maken. En ik zal extra geld besteden aan de politieopleiding, zodat we in de toekomst ook veilig zijn. Dit zal onze eerste stap zijn op weg naar vrede!'

'En komen er ook wel eens vriendjes bij jullie thuis spelen?' vraagt juf Sarah tijdens het tienminutengesprek.

'Nee, eigenlijk nooit,' zegt Bianca, de moeder van Otis, 'hij speelt het liefst alleen.'

'Alleen spelen kan ook heel leuk zijn,' zegt de juf bemoedigend. 'En wat speelt hij dan als hij alleen is?'

'Ach, hoe heet dat ook alweer?' Bianca drukt haar vinger tegen haar kin en denkt na. Ze komt er niet op.

'Kun je het omschrijven?' vraagt de juf.

'Ja, dat kan ik wel,' zegt ze. 'Hij tekent iets met puntjes.'

'Pointillisme!' reageert juf Sarah enthousiast, die denkt dat ze het antwoord weet.

'Pardon?' zegt Bianca wat verward. Het woord "pointillisme" kent ze niet.

Juf Sarah: 'Met pointillisme gebruik je in plaats van de voorkant van de kwast, de achterkant. En daarmee zet je net zoveel stippen op het papier tot het een mooi schilderijtje wordt.'

'Nee, dat is het niet,' zegt Bianca stellig. En ze begint nog wat uitgebreider te vertellen over de hobby van haar zoon. 'Toen Otis nog wat jonger was, wilde hij alleen tekeningen maken, waarbij hij stippen met elkaar kon verbinden. Maar nu hij in groep 6 zit, pakt hij vaak een leeg blaadje. En op het lege blaadje zet hij overal stippen. Om vervolgens de

stippen met lijnen te verbinden tot er een figuurtje ontstaat. En zodra er een figuurtje zichtbaar wordt, bedenkt hij er een verhaal bij.'

Otis' moeder pakt haar telefoon erbij en laat wat foto's zien. Op de foto's zijn een aantal tekeningen van Otis te zien.

'Wauw,' zegt juf Sarah, 'ze zijn echt prachtig. En wat doet hij thuis verder zoal?'

'Niks,' zegt Bianca. 'Alleen dit. De hele dag door.'

'Het is wel een bijzondere jongen, die Otis,' zegt de juf.

'Dat is hij absoluut,' zegt Bianca vol trots.

Beide dames staan op en schudden elkaar de hand. 'Ik wil u bedanken voor dit gesprek,' zegt Bianca.

'Graag gedaan,' zegt de juf. 'En mochten er bijzonderheden zijn dan hoor ik dat graag.'

Nog eenmaal groeten ze elkaar, waarna Otis' moeder het klaslokaal verlaat.

Ze moet snel terug naar huis, want Otis zit op haar te wachten. Ze is maar eventjes weg, maar ondanks dat vindt ze het niet prettig als hij alleen thuis is.

Terwijl het buiten langzaam donker wordt, zit Otis gedoucht en al aan de eettafel. Zijn lange, krullende haren voelen nog wat nat aan. Zijn natte haar raakt de bovenkant van zijn pyjama. De bovenkant van zijn pyjama wordt wat donkerder van kleur. Otis' schouders beginnen vochtig aan te voelen. Maar dat deert hem niet. Hij wil maar één ding. Zo snel mogelijk naar boven. Maar daarvoor moet hij eerst nog wachten op zijn moeder. En op het moment dat hij zich dat bedenkt, komt mama al binnen. Nog één bekertje melk, denkt Otis, en dan kan ik naar boven.

De ping van de magnetron is hoorbaar. Bianca loopt naar de magnetron, opent het deurtje en haalt er een beker warme melk uit en zet het voor Otis neer op tafel. 'Even wachten,' zegt ze. 'Het is nog heet.'

Vervolgens loopt Bianca de keuken weer in. Otis doet niks met de aanwijzing van zijn moeder. Hij pakt de beker melk en brengt het naar zijn lippen. Zijn nek maakt een achterwaartse beweging en de hete melk glijdt over zijn tong zijn keel in.



Na de eerste slok al voelt Otis het branderige gevoel in zijn mond tot ver achterin zijn keel. De melk is veel te heet om al te kunnen drinken. Hij knijpt zijn ogen samen en neemt nog